Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/73/2016
Identifikačné číslo spisu:	5415010060
Dátum vydania rozhodnutia:	21.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5415010060.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 21. decembra 2016 v trestnej veci obvinenej J. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 2T/18/2015, o dovolaní obvinenej, ktoré podala prostredníctvom obhajcu Mgr. Štefana Slováčika, advokáta v Nitre, proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 11. februára 2016, sp. zn. 2T/18/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej J. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 11. februára 2016, sp. zn. 2T/18/2015, bola obvinená J. B. uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 11. júla 2014 okolo 17.30 hod. v Dolnom Kubíne na ulici Aleja slobody, v blízkosti objektu „Mex“ oproti budove HM Tesco, pristúpila k U. L., nar. XXXX s požiadavkou o pripálenie cigarety, pričom ho spredu rukami objala okolo bokov a pri tom mu zo zadného pravého vrecka nohavíc zobrala zloženú bankovku v hodnote 50 eur, čím poškodenému U. L., nar. XXXX spôsobila škodu vo výške 50 eur, a takto konala napriek tomu, že dňa 21. júna 2013 bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/109/2013, uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 Trestného zákona.

Obvinenej bol za to podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona súd uložil

obvinenej aj trest zákazu pobytu na území Mesta Dolný Kubín na dobu 1 (jeden) rok.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie obvinená B. na pošte 29. apríla 2016 (č. l. 152). Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 24. mája 2016 uznesením, sp. zn. 3To/52/2016, podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie obvinenej J. B. zamietol ako podané oneskorene.

Obvinená J. B. písomným podaním z 18. augusta 2016 (doručeným súdu prvého stupňa 22. augusta 2016) podala prostredníctvom obhajcu Mgr. Štefana Slováčika proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 11. februára 2016, sp. zn. 2T/18/2015, dovolanie.

V dovolaní poukázala na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t. z., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinená v dovolaní uviedla, že súd prvého stupňa vyslovil vinu len na základe jediného priameho dôkazu, výpovede svedka poškodeného. V tejto súvislosti poukázala na judikatúru Krajského súdu v Žiline (Jtk 11/09). Zo zásady „in dubio pro reo“ vyplýva, že v pochybnostiach sa má rozhodnúť v prospech obžalovaného. Obvinená mala byť spod obžaloby oslobodená.

Podľa názoru obvinenej v danom prípade nebol zistený skutkový stav veci tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti. V rozhodnutí prvostupňového súdu absentuje právne zdôvodnenie naplnenia všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu krádeže, a to najmä s prihliadnutím na preukázanie motívu ako zložky subjektívnej stránky konania. V tejto súvislosti obvinená dala do pozornosti uznesenie VVS Trenčín, sp. zn. 2To/2/2008, týkajúce sa § 2 ods. 10 a 12 Trestného poriadku, § 119 ods. 2, § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Každý konajúci súd by mal prihliadať na to, čo už bolo judikované. V opačnom prípade nemožno hovoriť o spravodlivom súdnom procese. Zásada objektívnej pravdy vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie o pravdepodobnosť. Tam, kde sa nedá bezpečne zistiť, ktorý variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, volí súd ten, ktorý je pre obvineného priaznivejší. Vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou jediného svedka - poškodeného tak v prípravnom konaní a aj prečítaním jeho výpovede v konaní pred súdom nebolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal spôsobom uvedeným v obžalobe. Obvinená ďalej uviedla, že súd nevypočul poškodeného na hlavnom pojednávaní a neumožnil jej klásť mu otázky.

Z týchto dôvodov obvinená J. B. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v súlade s § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 11. februára 2016, sp. zn. 2T/18/2015 a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon pri aplikácii ustanovenia § 322 Trestného poriadku, § 2 ods. 4, ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku v neprospech obvinenej. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázať Okresnému súdu Dolný Kubín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne 14. septembra 2016 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín (ďalej len „prokurátor“), ktorý považuje dovolanie obvinenej za nedôvodné. Prokurátor poukázal na tú skutočnosť, že k uznaniu obvinenej J. B. vinnou nedošlo len na základe jedného jediného dôkazu, ako to tvrdí obvinená. Ďalším jednoznačným usvedčujúcim dôkazom bola rekognícia osoby vykonaná poškodeným. Svedok poškodený U. L. v zápisnici o výsluchu detailne a presne opísal osobu, ktorá mu mala vziať zo zadného vrecka nohavíc 50 euro. Uvedenú osobu pri rekognícii opoznal a uviedol, že skutku sa dopustila J. B.. Jeho výpoveď možno považovať za presne takú, na akú odkazuje rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, teda za jasnú, logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, vierohodnú a zároveň nebola žiadnymi inými dôkazmi spochybnená alebo vyvrátená. V rámci prípravného konania bola 20. marca 2015 vykonaná aj konfrontácia medzi obvinenou a svedkom poškodeným. Obvinená a poškodený boli v rámci hlavného pojednávania určeného na 11. februára 2016 na Okresnom súde Dolný Kubín upovedomení o termíne jeho konania a zároveň boli upozornení, že v prípade ich neúčasti môže byť hlavné pojednávanie vykonané v ich neprítomnosti. Aj napriek tomuto poučeniu sa obvinená na hlavné

pojednávanie nedostavila a svoju neúčasť ničím neospravedlnila. Hlavného pojednávania sa nezúčastnil ani svedok poškodený. Z uvedeného dôvodu boli splnené podmienky na postup súdu podľa § 252 ods. 2 písm. a/, b/ Trestného poriadku a § 255 ods. 2 Trestného poriadku. Okresný súd Dolný Kubín postupoval zákonným a procesným spôsobom, svoje rozhodnutie odôvodnil rozsiahlo s prihliadnutím na všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže ako i na okolnosti jeho spáchania, spôsob vykonania činu a jeho následky, mieru zavinenia a pohnútky páchateľa.

Prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku bez preskúmania veci dovolanie odmietol, pretože bolo zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku.) V rámci plnenia tejto prieskumnej povinnosti zistil, že nebola splnená podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku, veta prvá, keďže obvinená pred podaním dovolania nevyužila svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto nebolo rozhodnuté.

Jednou zo základných zákonných podmienok na podanie dovolania je podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku zásada, že dovolanie možno podať len vtedy, ak oprávnená osoba využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Z charakteru dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, a zo zákonom ustanovených podmienok na jeho podanie, možno jednoznačne vyvodiť záver, že vo vyššie citovanom zákonnom ustanovení sa pod pojmom, že bolo o riadnom opravnom prostriedku rozhodnuté, má na mysli prípad, keď odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní v merite veci. Rozhodne medzi tieto prípady, a teda ani za splnenie zákonnej podmienky na podanie dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku, nemožno považovať prípad, keď odvolanie proti prvostupňovému rozsudku je podané oneskorene a odvolací súd ho z tohto dôvodu zamietne podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku. V takomto prípade totiž odvolací súd nepreskúmava napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku a nerozhoduje v merite veci, čo v podstate znamená, že sa nezaoberá vôbec skutkovými a právnymi otázkami, alebo prípadnými pochybeniami napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo.

Z obálky na č. l. 148 spisu vyplýva, že zásielka s rozsudkom bola obvinenej doručovaná v dňoch 21. marca 2016 a 22. marca 2016. Po neúspešných pokusoch o doručenie bola zásielka uložená na pošte 22. marca 2016. Na zásielke bolo vyznačené, že obvinená si zásielku v odbernej lehote neprevzala. Lehota na podanie odvolania v zmysle § 66 ods. 3 Trestného poriadku uplynula obvinenej 13. apríla 2016. (Rozsudok sa považuje za doručený dňom 29. marca 2016.) Obvinená podala odvolanie 29. apríla 2016 (č. l. 152), teda po zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote. Rozsudok bol obvinenej doručovaný na adresu, ktorú obvinená v trestnom konaní pre tieto účely uviedla - W. XXX/XXX, Y..

Obvinená vedomá si oneskoreného podania odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, preto dovolaním nenamietala, že odvolanie podala včas.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade nebola splnená jedna zo základných podmienok na podanie dovolania uvedená v ustanovení § 372 ods. 1 Trestného poriadku, pretože obvinená J. B. síce využila svoje právo na podanie opravného prostriedku proti rozsudku prvostupňového súdu, tento však podala oneskorene, a preto bolo toto odvolanie zamietnuté, čo však nemožno považovať za rozhodnutie o opravnom prostriedku v merite veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov dovolanie obvinenej J. B. podľa § 382

písm. d/ Trestného poriadku odmietol, pretože neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.